

Prof. Arenberger oslavil ...

Když jsem se s Petrem poprvé setkal na některém z ročníků Mladých dermatologů v Trenčianských Tepliciach v 80. letech, zaujal mě svou vitalitou a aktivitou. Léta plynula v horečné pracovní činnosti, a tak mě téměř zaskočilo, když na schůzi výboru ČDS v prosinci 2008 náhle Petr rozléval šampaňské u příležitosti vstupu do druhého půlstoletí svého života.

Začátek své dermatologické kariéry prof. Arenberger zahájil u prof. Záruby na I. dermato-venerologické klinice v Praze. Po první atestaci se přemístil do Fakultní nemocnice v Praze 10, kde u doc. Beneše na alergologickém oddělení psal 1 rok chorobopisy. To jej poznamenalo natolik, že publikoval práci o efektivitě práce mladého sekundáře a raději postoupil na místo odborného asistenta našeho oboru, tentokrát na kliniku prof. Novotného. Zde mohl uplatnit své výzkumné nápady (např. zkoumání zvýšeného odlučování epitelii vnitřních výstelek u psoriatických).

Další významnou etapou v jeho dermatologickém životě byl téměř dvouletý pobyt a opakované stáže na kožní klinice v Mnichově (se kterou udržuje přátelský i pracovní kontakt dodnes). Výzkumná činnost při zjišťování hladin eikosanoidů za různých zánětlivých situací v dermatologii mu přinesla vděčné téma k habilitaci, doktorátu věd, posléze i k profesuře. Tato práce jej zapojila i do Evropské společnosti pro dermatologický výzkum (ESDR) a Společnosti pro výzkum kožní ultrastruktury (SCUR), které dokonce jedno funkční období šéfoval.

Po získání všech akademických titulů zákonitě dosáhl

až na přednostu vinohradské kožní kliniky, kterou postupně vybavuje nejnovějšími přístroji, rozvíjí dermatochirurgii a úspěšně dělá to nejperspektivnější, totiž přitahuje mladé talentované lékaře a umožňuje jim další odborný rozvoj.

V r. 1998 byl zvolen do výboru ČDS. Od r. 2003 je jejím předsedou, nyní již v druhém funkčním období. Za

tu dobu se daří pod jeho vedením vstupovat do nekonečné řady dohodovacích jednání, které sice pomalu, ale svou vytrvalostí stále posouvají náš obor k lepšímu ohodnocení. K vylepšení obecné prestiže dermatovenerologie přispívají i jeho vystoupení ve sdělovacích prostředcích (např. s nebývalou chutí režírovaný televizní pořad o melanomu), veřejné akce (např. vyšetřovací stan na Václavském náměstí) i zastupování oboru při jednání v resortních i parlamentních komisích.

Prof. Arenberger se stal pravým workoholikem: neúnavné vyřizování vzkažů a telefonátů (a to i za jízdy vozem, až jde o strach), odesílání mailů zásadně v pozdních či časně ranních hodinách, účast téměř na všech jednáních i významných dermatologických akcích. Tedy

pro jednoho člověka na roztrhání těla.

Co tedy popřát Petrovi do dalších let: neutuchající elán a vytrvalost, zápal a nadšení pro věc a k tomu všemu pevně zdraví a nezbytné štěstí.

Za výbor ČDS Karel Ettler

